

THESES,

QUAS,

JUBENTIBUS LEGIBUS ACADEMICIS
CONSENTIENTEQUE AMPL. FACULT. PHIL.
STIPENDIARIOS EXERCENDI GRATIA,

PROPONIT

CAROLUS REGIN. SAHLBERG,

Hist. Natur. Prof. P. & O.

RESPONDENTE

FRANCISCO JOHANNE RABBE,

Stipend. Publ. Satacundensi.

In Auditorio Philosoph. die III Aprilis MDCCXXIV

horis a. m. confvetis.

ABOÆ, Typis FRENCKELLIORUM.

Theſis I.

Qui ingentem tam Animalium quam Vegetabilium, perverſigatione a Naturæ Scrutatoribus per omnes fere ter-
ræ plagas diligenter instituta, ad noſtra usque tempora de-
tectarum, consideraverit multitudinem, hancque cum numero
eorum tempore Nobil. a Linné cognitorum contulerit, mi-
rabitur certe incrementum, quod decenniis recentissimis ce-
perit Historia Naturalis, maximum. Cayeat vero quisque, ne
contendat Naturæ gazas fatis jam eſe exhaustas, omneque
studium novas corporum organicoruſ ulterius detegendi Spe-
cies superfluum eſe & inutile,

Theſ. II.

Quo plura autem genera Animalium & Plantarum diver-
ſa vel hucusque invenerint vel poſthac inventuri ſint, atque
quo diligentiorem feliciorēmque, ſtrukturæ ſpecierum ſingu-
larum internæ examinandæ variisque earum functionibus ex-
plicandis, navaverint operam Naturæ ſtudioſi, eo clarius elu-
cebit intima, qua corpora organica inter ſe invicem jungun-
tur, affinitas, eoque certius nobis perſuadere poterimus, na-
turam non facere saltus.

Theſ. III.

Adeo artificiosum nimirum atque implicatum eſt rete,
quod efficit rerum naturalium complexus, adeoque ſubtiles,

nōn Specierum tantum & Generum, sed etiam familiarum, Ordinum Classumque, in se invicem sēpe observantur transitus, ut notas horum omnium characteristicas semper & ubique indubias extricare difficilimum sit. Quid, quod & ipsa Regna Naturae, imprimis quæ organica comprehendunt corpora, arcto ita cohærent nexus, ut limites eorum satis certos ponere vix potueris.

Theſ. IV.

Quemadmodum enim in universum phænomena vitæ vegetabilis in animalibus conspicuntur haud pauca, ita e contrario in plantis quædam observantur vitæ animalis vestigia,

Theſ. V.

Plurimas quoque notas ipsas, quibus ambitum Regni Animalis & Vegetabilis determinare conati sunt Systematum Naturæ conditores, fallaces interdum esse. atque ad ea animalia vegetabiliaque examinanda & dignoscenda, quæ ob struturam simpliciorem inferiora atque minus perfecta habentur, non semper sufficere, fatis docent permultæ, quæ a recentioribus Naturæ Scrutatoribus factæ sunt, observationes.

Theſ. VI.

Sic animalcula quævis minutissima, *sensibilitate & locomotivitate*, quas facultates Animalibus attribuit, vegetabilibus vero denegavit Nob. a Linné, a plantis quibuscumque vix ac ne vix quidem distinguere semper possumus.

Theſ. VII.

Neque certiorem esse notam a Cel. *Hedvig* propositam, qua organa sexus, post peractam fœcundationem, in animalibus

remanere, in vegetabilibus vero decidere docuit, facile concedet quisque, qui animalcula æque ac vegetabilia bene multa generationi spontaneæ originem suum debere perpenderit.

Thef. VIII.

Fuere nonnulli, qui Animalia a Vegetabilibus in eo differre contenderent, quod illa unico ore, hæc vero pluribus aperturis cibum capiant. Cum autem haud pauca sunt animalcula, quæ, veluti vegetabilia, aut pluribus osculis aut tota superficie nutrimentum sugant, vim hujus notæ valde exiguum esse, aperte patet.